

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਜੇ

ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਧਨੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 357

18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978

ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੋਕਿੰਗਜ਼ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ (1974 ਦਾ 57) — ਧਾਰਾ 5, 22 (2) ਅਤੇ 29 — ਧਾਰਾ 29 ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੋਕਿੰਗਜ਼ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ 1974 ਦੀ ਸਕੀਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਰਕਮ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿਮਟੇ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੂਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ ੫)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ 1908 ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ, ਮਿਤੀ 22 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰੀ ਚੰਦ ਗਰਗ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ, ਸੀਜੇ (ਮੌਖਿਕ)।

(1) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਸੇਠ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 22 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 1,68,539.22 ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨਾਮਕ ਮੈਸਰਸ ਧਨੀ ਰਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1974 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਸਹਾਰਨਪੁਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਕਾਇਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ (ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਮਾਰ ਮਿੱਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ 3 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

(2) ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 16 ਮਾਰਚ, 1973 ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:

“ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

Anand Kumar v. M/s Dhani Ram and others (A. D. Koshal, C.J.)

ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਇਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

3. (4) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਚੰਦ ਗਰਗ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ. ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 27 ਅਤੇ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹਰ ਦੇਣਦਾਰੀ (ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ) ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਣਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਕਦ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਮਿੱਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 69,92,000. ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ।

"ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ

(ਵੇਖੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 21, 22, 23 ਅਤੇ 27)।

“ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ।

"ਭਾਗ ਏ

"ਪੋਸਟ-ਟੇਕ-ਓਵਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਮਿਆਦ।

"ਸ਼੍ਰੇਣੀ I-

(a) ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲੋਨ।

(b) ਇੱਕ baftk ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਠਤ ਲੋਨ।

(c) ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ.

(d) ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ।

ਸ਼੍ਰੇਣੀ II-

(a) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ, ਟੈਕਸ, ਉਪਕਰ, ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ।

(b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ।

* "ਭਾਗ ਬੀ

"ਪ੍ਰੀ-ਟੇਕ-ਓਵਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਮਿਆਦ।

"ਸ਼੍ਰੇਣੀ I] ਕਰੇਗਾ-

ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ।

"ਸ਼੍ਰੇਣੀ IV-

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ.

"ਸ਼੍ਰੇਣੀ V.-

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ, ਟੈਕਸ, ਉਪਕਰ, ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ।

"ਸ਼੍ਰੇਣੀ VI.-

(a) ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ।

(b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ।"

ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"22(1) ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰਜੀਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ।

"(2) ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੇਠਲੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਨੀਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ।"

Anand Kumar v. M/s Dhani Ram and others (A. D. Koshal, C.J.)

*ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦਾ Sdb-ਸੈਕਸ਼ਨ (7) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਜੱਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਲਈ II:gh ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹਨ। ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੋਰੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਈਟਮਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਕੀਤਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

4. (5) ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇਮਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਦੇਖੋ *ਫਰਮ ਆਫ ਇਲੁਰੀ ਸੁਬਾਯਾ ਚੇਟੀ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ* (1) ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 322.

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ , ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼੍ਰੇਣੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 69,92,000 ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਉਬਲਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਰਕਮ ਇੰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿਮਟੇ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੁਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 29 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ twTo ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਭਾਵ, ਉਹ ਜੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(6) ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 8 ਮਈ, 1978 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

NKS - -

ਡਿਸਕਲੇਮਰ— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ